

disputants- חולקים ◊ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
שבת-שואל	מאן דאמר										
שבת-שואל	מימרא										
שאתמה מאד מאד הביא בלא מדה.	איכא דאמרי:										קב.
(דניאל ד) ורבו תירה הוספת לי - אמר רב יהודה אמר רב ירמיה בר אבא: מלמד שרכב על ארי זכר, וקשר תנין בראשו, לקיים מה שנאמר (ירמיהו כז) וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו.	[רב יהודה אמר רב ירמיה בר אבא]										קב.
לא ישכור אדם פועלים בשבת, ולא יאמר אדם לחבירו לשכור לו פועלים.											קב.
אין מחשיבין על התחום לשכור לו פועלים ולהביא פירות, אבל מחשיבין הוא לשמור, ומביא פירות בידו.											קב.
כל שאני זכאי באמירתו - רשאי אני להחשיב עליו.	כלל אמר אבא שאול:										קב.
מאי שנא הוא ומאי שנא חבירו?											קב.
חבר נכרי.	רב פפא:										קב.
אמירה לנכרי שבות	מתקיף לה רב אשי:										קב.
אפילו תימא חבירו ישראל, הא קא משמע לן: לא יאמר אדם לחבירו שכור לי פועלים, אבל אומר אדם לחבירו הנראה שתעמוד עמי לערב? ומתניתין מני - כרבי יהושע בן קרחה.	אלא אמר רב אשי:										קב.
לא יאמר אדם לחבירו הנראה שתעמוד עמי לערב?	דתניא: [ת"ק]										קב.
אומר אדם לחבירו הנראה שתעמוד עמי לערב?	רבי יהושע בן קרחה:										קב.
הלכה כרבי יהושע בן קרחה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										קב.
מאי טעמא דרבי יהושע בן קרחה - דכתיב (ישעיהו נח) ממצוא חפצך ודבר דבר, דיבור - אסור, הרהור - מותר.	אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										קב.
מי אמר רבי יוחנן דיבור אסור הרהור מותר, אלמא: הרהור לאו כדיבור דמי.	רמי ליה רב אחא בר רב הונא לרבא:										קב.
בכל מקום מותר להרהר - חוץ מבית המרחץ ומבית הכסא	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										קב.
שאני התם, דבעינן (דברים כג) והיה מחניך קדוש, וליכא.											קב.
הכא נמי כתיב (דברים כג) ולא יראה בכך ערות דברך											קב.
ההוא מיבעי ליה לכדורב יהודה											קב.
נכרי ערום אסור לקרות קרית שמע כנגדו.	דאמר רב יהודה:										קב.
מאי אריא נכרי, אפילו ישראל נמי?											קב.
לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא ישראל דאסור אבל נכרי כיון דכתיב ביה (יחזקאל כג) אשר בשר חמורים בשרם - אימא שפיר דמי, קא משמע לן.											קב.
אימא הכי נמן											קב.
אמר קרא (בראשית ט) וערות אביהם לא ראו.											קב.
ודיבור מי אסיר?											קב.
השבונות של מצוה - מותר לחשבן בשבת.	והא רב חסדא ורב המנונא דאמרי תרוייהו:										קב.
פוסקים צדקה לעניים בשבת.	ואמר רבי אלעזר:										קב.
מפקחין פיקוח נפש ופיקוח רבים בשבת, והולכין לבתי כנסיות לפקח על עסקי רבים בשבת.	ואמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יוחנן:										קב.
הולכין לטריטואות ולקרקסאות ולבסילקאות לפקח על עסקי רבים בשבת.	ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן:										קב.
משדכין על התינוקות ליארס בשבת, ועל התינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות.	ותנא דבי מנשה:										קב.
דאמר קרא ממצוא חפצך ודבר דבר, חפצין - אסורים, חפצי שמים - מותרין.											קב.

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
שבת-שואל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קב:
השבונות של מה לך ושל מה בכך - מותר לחשבן בשבת.	רב יהודה אמר שמואל:										■	קב:
השבונות שעברו ושעתידין להיות - אסור לחשבן, של מה לך ושל מה בכך - מותר לחשבן.	תניא נמי הכי:										■	קב:
הושבין חשבונות שאינן צריכין, ואין מחשבין חשבונות שצריכין בשבת. כיצד, אומר אדם לחבירו: כך וכך פועלים הוצאתי על שדה זו, כך וכך דינרין הוצאתי על דירה זו. אבל לא יאמר לו: כך וכך הוצאתי, וכך וכך אני עתיד להוציא	ורמינהו:										■	קב:
ולטעמיך, קשיא לך היא גופא - אלא, הא - דאיכא אגרא דאגרא גביה, הא - דליכא אגרא דאגרא גביה.											!	קב:
אין מחשיכין.											■	קב:
מעשה בחסיד אחד שנפרצה לו פריץ בתוך שדהו, ונמלך עליה לגודרה, ונוכר ששבת הוא, ונמנע אותו חסיד ולא גדרה. ונעשה לו נס, ועלתה בו צלף וממנה היתה פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו.	תנו רבנן:										○	קב:
מותר לאדם לומר לחבירו לכרך פלוני אני הולך למחר, שאם יש בורגנין - הולך.	רבי יהודה אמר שמואל:										■	קב:
אין מחשיכין על התחום לשכור פועלים ולהביא פירות.	תנן:										■	קב:
בשלמא לשכור פועלים - דבשבת לא מצי אגר, אלא להביא פירות - לימא: שאם יש שם מחיצות - מביא משכחת לה בפירות המחזירים.											!	קב:
אין מחשיכין על התחום להביא תבן וקש	והתני רבי אושעיא:										■	קב:
בשלמא קש - משכחת לה במחובר. אלא תבן, היכי משכחת לה?											!	קב:
בתיבנא סריא.											!	קב:
מחשיכין על התחום לפקח על עסקי כלה ועל עסקי המת.	תא שמע:										■	קב:
על עסקי כלה ומת - אין, על עסקי אחר - לא.											■	קב:
בשלמא אחר דומיא דכלה משכחת לה: למיגזא ליה אסא. אלא מת מאי ניהו? - להביא לו ארון ותכריכין. וקתני: מת - אין, אבל אחר - לא. ואמאי? לימא: שאם יש שם מחיצות - מביא מת נמי משכחת לה - למיגזא ליה גלימא.											!	קב:
אבל מחשיכין.											■	קב:
ואף על גב דלא אבדיל?											!	קב:
אסור לו לאדם שיעשה חפציו קודם שיבדיל	והאמר רבי אלעזר בן אנטיגנוס משום רבי אלעזר בן יעקב:										■	קב:
וכי תימא - דאבדיל בתפלה											!	קב:
המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס.	והאמר רב יהודה אמר שמואל:										■	קב:
וכי תימא - דאבדיל על הכוס											!	קב:
כוס בשדה מי איכא?											!	קב:
בין הגיתות שנו.	תרגמא רבי נתן בר אמי קמיה דרבא:										!	קב:
במערבא אמרינן הכי: המבדיל בין קודש לחול, ועבדינן צורכין.	רבי אבא לרב אשי:										!	קב:
כי הוינא בי רב כהנא הוה אמר המבדיל בין קודש לחול ומסלתינן סילתי.	רב אשי:										○	קב:
כלל אמר אבא שאול כל שאני וכו'.											■	קב:
אבא שאול אהיאי?											^	קב:

